

[Indenrigsministeren.]

sagen. Jeg vil derfor kort sige et par ord om denne sag, som vel ikke er noget tilfældigt valgt eksempel, og hvor man, om jeg så må sige, foruddiskonterer en begivenhed, som vel ingen af os ønsker skal ske på Fyn mere.

For sådanne konflikters behandling er der i loven om arbejdsretten af 13. juli 1973 og i de hovedaftaler, Amdrårdsforeningen har indgået med de faglige organisationer, fastlagt ganske bestemte procedurer. Også det offentlige er siden 1973 omfattet af arbejdsretsloven. Så vidt jeg er orienteret, har amtsrådet på Fyn ganske nøje fulgt det system og de procedurer, som lovgivningen og Amdrårdsforeningens hovedaftale med danske kommunalarbejdere foreskriver.

Sagen blev indbragt for arbejdsretten, hvor indklagede LO erkendte, at arbejdsstandsningen var overenskomststridig, og at organisationerne ville pålægge de strejkende at genoptage arbejdet snarest muligt. Sagen er udsat på bodsspørgsmålet. LO opfordrede herefter de strejkende til at genoptage arbejdet, da der var tale om ulovlig arbejdsnedlæggelse.

Sådan virker nu engang det fagretlige system, og det har ikke noget som helst formål, hr. Voigt, hvis det er det, spørgeren efterlyser, at indenrigsministeren skulle stille forslag om en lov, hvorefter arbejdsnedlæggelsen skulle være ulovlig; det er den i forvejen.

Fyns amtsråd har fulgt det gældende system og handlet på grundlag af dette med forsvarlig hensyntagen til sygehusene og dermed patienternes tarv. Jeg har fuld tillid til, at landets øvrige amtsråd vil handle på samme ansvarlige måde, hvis en lignende situation skulle opstå. Men jeg vil gerne gøre opmærksom på, at det er første gang, vi har en sådan situation med ulovlig arbejdsnedlæggelse inden for det danske sygehusvæsen. Og skulle vi så lade være med at tage hul på, foruddiskontere, en begivenhed, som vi bare ikke ønsker?

Voigt (FP):

Det glæder mig for en gangs skyld, at jeg kan takke indenrigsministeren for et nogenlunde hæderligt var. Men jeg vil gerne sige til indenrigsministeren, at det da er bedre at forebygge end at helbrede, og ministeren er sikkert enig med mig i, at situationen kan

opstå igen. Den situation her er noget, der har udviklet sig igennem de sidste 2-3-4 år, og det vil blive ved. Derfor vil jeg spørge indenrigsministeren: kunne man ikke i en sådan situation give sygehusvæsenet bemyndigelse til at indkalde disse mennesker, der er uddannet i civilforsvaret, til at udføre portørarbejde, når det drejer sig om mennesker? Indenrigsministeren må da sikkert være enig med mig i, at menneskeliv går da frem for alt andet. Jeg siger ikke, vi skal bryde ind i deres faglige ret til at strejke osv. Det, der interesserer mig i denne konkrete sag, er, om vi kan være sikre på, at mennesker på sygehusene får skiftet deres sengetøj, at vi får fjernet det snavsede tøj, at patienterne bliver kørt til operationsstuerne, når det er påkrævet, at de skal opereres. Vil ministeren svare mig på det?

Indenrigsministeren (*Egon Jensen*):

Det glæder mig, at hr. Voigt betragtede svaret som sagligt. Det er de altid, når jeg forsøger at aflevere dem til hr. Voigt. Men når jeg siger, når det drejer sig om civilforsvaret, så er det jo andre opgaver end indbrækken i fagretlig strid.

Jeg er helt enig med hr. Voigt i, at menneskeliv går frem for alt, men jeg synes ikke, det tjener noget formål på grund af en isoleret episode straks at lave beredskab for hele landet.

Hvad angår civilforsvaret, ville jeg være meget betænkelig ved, at civilforsvaret skulle sættes ind i en strid af fagretlig karakter. Det er klart, at en situation kan opstå, men hvordan den opstår, hvordan den vil være, det kan man ikke sige på forhånd.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Ib Nørhønd* (DKP) til udenrigsministeren:

„Vil ministeren i anledning af den nye militærproces mod Luis Corvalan og hundrede andre gøre forestillinger over for den chilenske regering?“

(Spm. nr. 38).

Skriftlig begrundelse.

Jeg har ved tidligere lejligheder henledt opmærksomheden på den chilenske militærjuntas efterstræbelse af politiske fangers liv